Η ανησυχία μας για την καταστροφή των χημικών όπλων της Συρίας στη Μεσόγειο είναι απολύτως δικαιολογημένη. Από τις τελευταίες πληροφορίες που υπάρχουν φαίνεται ότι η ποσότητα των χημικών όπλων που ήταν έτοιμα για χρήση καταστράφηκαν στη Συρία μαζί με τις εγκαταστάσεις παρασκευής. Η διαδικασία καταστροφής των πρόδρομων ουσιών για την κατασκευή χημικών όπλων, που είναι η μεγαλύτερη ποσότητα που παρέδωσε η Συρία, θα γίνει με υδρόλυση εν πλω πάνω σε αμερικάνικο πλοίο στα διεθνή ύδατα υπό τον συντονισμό του Οργανισμού για την Απαγόρευση των Χημικών Όπλων (ΟΑΧΟ), σε απόσταση περίπου 500 χλμ από την Κρήτη. Μετά από αυτή τη διαδικασία που θα διαρκέσει περισσότερο από 3 μήνες, οι παραγόμενες ουσίες που θα είναι επίσης τοξικές θα μεταφερθούν σε χερσαίες εγκαταστάσεις πιθανότατα στην Γερμανία και την Αγγλία για τελική επεξεργασία. Υπάρχουν συνεχείς διαβεβαιώσεις από τον Οργανισμό ότι δε θα απορριφθούν τοξικά στη θάλασσα και ότι δε θα υπάρχουν επιπτώσεις στα θαλάσσια οικοσυστήματα και στις ακτές.

Η ανησυχία μας τώρα έχει επικεντρωθεί στο γεγονός ότι είναι η πρώτη φορά που υδρόλυση των πρόδρομων ουσιών για την παρασκευή αερίου σαρίν και μουστάρδας θα γίνει εν πλω και μάλιστα σε μια ημίκλειστη θάλασσα όπως η Μεσόγειος. Αν και ο Οργανισμός δηλώνει ότι αυτή είναι η βέλτιστη λύση, εξαιτίας προβληματισμών που έχουν εκφράσει Έλληνες επιστήμονες για την ωριμότητα της τεχνολογίας υποθέτουμε ότι μπορεί να υπάρχει κίνδυνος αστοχίας. Οι διαμαρτυρίες και η ανησυχία που έχουν εκδηλωθεί πρέπει να επιμείνουν και είναι πολύ χρήσιμες για να υποχρεώσουν την ΕΕ και άλλους να εμπλακούν στην παρακολούθηση του εγχειρήματος και τον Οργανισμό να εντείνει την προσοχή του. Θα παρακολουθούμε όλες τις εξελίξεις και αν χρειαστεί θα προσπαθήσουμε να επέμβουμε στο μέτρο των δυνατοτήτων μας.

Η καταστροφή των χημικών όπλων που διαθέτουν αρκετά κράτη στον πλανήτη και ξεκίνησε το 1997 με την Συνθήκη Καταστροφής των Χημικών Όπλων έχει προχωρήσει κατά 82% και αυτό είναι θετικό γεγονός. Όμως χημικά όπλα σε μεγάλες ποσότητες διαθέτουν σήμερα το Ισραήλ και η Βόρειος Κορέα που δεν είναι μέλη του ΟΑΧΟ. Μικρότερες ποσότητες έχουν διατηρήσει και οι ΗΠΑ. Άλλα όπλα μαζικής καταστροφής όπως τα πυρηνικά και τα βιολογικά δεν έχουν τύχει περιορισμών σε τέτοια κλίμακα.

Ωστόσο η ανησυχία μας δεν περιορίζεται σε αυτή την περίπτωση μόνο. Η Μεσόγειος έχει δεχτεί και εξακολουθεί να δέχεται πολύ μεγαλύτερες ποσότητες επικίνδυνων για τα θαλάσσια οικοσυστήματα ουσιών από χιλιάδες πηγές όπως απόρριψη από πλοία, βύθιση πλοίων με απόβλητα, ναυάγια, αστικά, γεωργικά και βιομηχανικά απόβλητα χωρίς επεξεργασία, αέριοι ρύποι που καταλήγουν στη θάλασσα, διαρροές πετρελαϊκών υγρών, στραγγίσματα χωματερών και τεράστιες ποσότητες στερεών αποβλήτων. Μαζί με τα σόναρ και την υπεραλίευση δημιουργείται ένα επικίνδυνο μείγμα που έχει ήδη σοβαρές επιπτώσεις στη θαλάσσια ζωή, το ιχθυοαπόθεμα και την τροφική αλυσίδα. Σε μερικά χρόνια ίσως θα έχουμε να αντιμετωπίσουμε και τις επιπτώσεις από τη λειτουργία των πλωτών εξεδρών άντλησης υδρογονανθράκων αλλά ελάχιστοι φαίνεται να ανησυχούν για το σοβαρό αυτό ζήτημα που θα θέσει σε δοκιμασία το φυσικό περιβάλλον, την αλιεία και τον τουρισμό του νησιού μας.

Ελπίζουμε ότι με την αφορμή αυτή, η ευαισθησία που έχουν δείξει οι πολίτες, οι φορείς και τα ΜΜΕ να στραφεί με την ίδια ένταση και στις άλλες πηγές ρύπανσης που απειλούν τις θάλασσές μας.

Ανεξάρτητη περιφερειακή κίνηση πολιτών

«ΜΙΑ ΚΡΗΤΗ, περιβάλλον - άνθρωπος»